

Kerkpleinnieuws

weekbrief van deelgemeenschap Sint Jan de Doper - Visitatie nummer 22 week 22 april – 28 april

Sint Jan de Doper - Visitatie is een deelgemeenschap van De Goede Herder parochie.
Pater Leo de Jong o.p. inspireert onze gemeenschap voor de dominicaanse traditie.

Kerk en secretariaat: Mgr. Nolenslaan 99, 3119 EB Schiedam tel. 010-4735066
Secretariaat: donderdag, vrijdag 09.30-11.30 uur. email: info@sintjan-visitatie.nl
Website: www.sintjan-visitatie.nl. Bankrekening: nl 68 ingb 0000203272
Kopij en info kerkpleinnieuws: info.kerkpleinnieuws@meandermaas.nl

E-mailadres pastores: pastoraalteam@goedeherderparochie.nl
Pastores zijn: Charles Duynstee, Henri Egging, Avin Kunnekkadan, Kees Koeleman.

Vieringen

Zondag	28 april	11.00 uur	Beloken Pasen eucharistieviering voorganger: pater Avin Kunnekkadan SVD zanggroep St. Jan o.l.v. Zurisadai Ramirez
---------------	----------	------------------	---

Intenties

nmb

Vastenactie 2019

Op 31 maart hebben we na de viering een mooi bedrag opgehaald bij de koffie met lekkers.
Met elkaar hebben we 80 euro bij elkaar gesnoept. Een mooi bedrag! Maar dat was niet alles
want ook in de bus vonden we een mooie bijdrage en verder zijn er al aardig wat schoolplaten van
eigenaar gewisseld. Zo kwamen we die zondag op het geweldige bedrag van 177,25 euro.

Onze totale opbrengst tot nu toe is 246,95 euro. Maar we kunnen nog verder sparen.

Laten we er met elkaar een mooi, rond bedrag van maken. U kunt geld in de vastenbus doen of
het geld overmaken op het nummer van onze penningmeester onder vermelding van vastenactie
2019.

Ook voor de Voedselbank zijn er al 3 dozen vol levensmiddelen weggebracht. De mand blijft staan
tot de eerste zondag na Pasen. Een gedeelte van de opbrengst van onze spaaractie is bestemd
voor het voedselbank tuinieren. Dit wordt op 3 plaatsen in de stad gedaan door vrijwilligers die
zorgen voor een verse aanvulling van groenten, aardappelen en fruit bij de voedselpakketten. Er
worden zaden, pootaardappelen en jonge plantjes van gekocht.

Parochie De Goede Herder

St. Jan de Doper- O.L.V. Visitatie, Schiedam

(C) 6^e zondag 40 dagentijd, Palm Pasen. 14 april 2019

(Lezingen: Lucas 19, 28-40; Jesaja 50, 4-7; Lucas 19, 41-48)

We hoorden op deze palmzondag drie bijbellezingen. Die verschillende kanten opgaan. Twee gedeelten uit het evangelie van Lucas hoorden we. Twee aansluitende gedeelten, uit hoofdstuk 19. Twee tegengestelde lezingen zijn het. Het eerste deel aan het begin van de viering: de vrolijke intocht naar Jeruzalem. Wat een feest, Jezus wordt als een vorst binnengehaald op dat ezeltje. Als een kampioen, een overwinnaar. Jeruzalem is op die dag echt een stad van vrede, van sjalom. De mensen zijn positief, blij, ze steken elkaar aan. De enige schaduw zijn de farizeeën die zo hun vraagtekens hebben.

En dan ziet Jezus Jeruzalem voor zich liggen. We komen nu bij de tweede lezing, die we zojuist hoorden. En Jezus begon te huilen. Vanuit het hosanna, de warme ontvangst in de stad, de vrolijkheid, de lichtheid. Ineens dit huilen. Hoe kwam dat? Hij zal voor zich gezien hebben dat Jeruzalem verwoest zal worden, wat in het jaar 70 ook zal gebeuren. De tempel zal worden verwoest, het hart van het joodse geloof. De joden raken verstrooid over de aarde, en ze scheppen hun eigen bedehuizen, hun synagogen. De Tenach, de heilige boeken... de Hebreeuwse bijbel, dat is voortaan hun tempel. Dat Woord zal hen bijeen moeten houden. Jezus realiseert zich welk een leed er zal komen, hoeveel mensen er zullen omkomen, en het lachen vergaat, hem, hij huilt. Jezus zal misschien ook voor zich gezien hebben dat zeer binnenkort het hosanna zal omslaan in: Kruisig hem, kruisig hem... Hij huilt.

En dan komt hij de tempel binnen. Misschien zoekt hij even stilte, ruimte, rust. Maar dat is daar niet. Er is onrust, handje klap, de tempel is een markt. Zijn verdriet slaat om in woede. Hij jaagt de handelaars weg. De tempelreiniging, zo wordt de lezing wel genoemd. Ik krijg er meteen allerlei beelden bij, uit de film van Jesus Christ Superstar bv.: tafeltjes die omgegooid worden, Jezus met een grote zweep, alles om zich heen omverlopend, helemaal buiten zichzelf van woede. Paniek, de hele tempel staat op zijn kop. Het is wel bijzonder om echt woede te zien bij Jezus. Dat komen we niet vaak tegen in de Schrift. Het snijdt hem ook door de ziel, stel ik me zo voor. Wat hij ziet gebeuren daar in de tempel. Dat gehandel. Al die kramen met offerdieren, en een wisselkantoor, waar Romeinse munten moeten gewisseld worden voor de eigen munten. Er zal een hoop lawaai geweest zijn, geklets, geruzie misschien, handjeklap, afdingen. Een huis van gebed, dat zou de tempel moeten zijn, zegt hij dan. Gij hebt er een rovershol van gemaakt! Dat zit hem hoog. Dat het huis van God, de plaats waar God in het bijzonder aanbeden wordt, is overgenomen door de markt. Dan knapt er wat in zijn binnenste. Hij zou misschien ook een andere eredienst willen in de tempel. Niet met al dat offeren van dieren, al dat gedoe. Jezus wil ruimte in de tempel. Verbondenheid met elkaar, met God.

Het zijn ook twee uitersten: de kerk, en de markt. Bij de markt denken we aan concurrentie, materie, winstbejag, lawaai, bedrog, ellebogenwerk, wantrouwen, effectbejag. Je moet op je hoede zijn op de markt. Bij de tempel, de kerk denken we aan wat je niet ziet... en er toch is, aan ruimte voor stilte, een plek om je terug te trekken, er is gelijkwaardigheid, want we zijn allemaal kinderen van God, we komen hier

vrijwillig, we worden er niet voor betaald, we zetten er de tijd even stil, er is een soort doelloosheid ook, eerbied, toewijding, vertrouwen, schoonheid, ontroering. Heel kwetsbaar allemaal en nauwelijks uit te leggen. Stilte is kwetsbaar. Op 4 mei vind ik het altijd weer spannend. Hoe makkelijk wordt stilte niet verbroken, het hoeft maar één persoon te doen. En de sfeer is verpest.

Markt en tempel, dat zijn terreinen die je niet door elkaar moet halen, wil Jezus zeggen. En de aanblik van die handelaren, het kabaal, de drukte, dat voelde hij tot op het bot, dat dit niet deugde. En hij werd heilig verontwaardigd. Een mooi begrip. Heilig verontwaardigd. Het kwam aan waarden, aan wat hij waardevol vond, hoog achtte, een plek voor God, een plek voor dat wat het leven diepte, zin geeft. De tempel en de markt kunnen we ook in onszelf herkennen. Je kunt in je leven weleens merken dat de markt teveel is binnengeslopen in je hoofd en in je hart, als een dief in de nacht. Dat betekent dat je wordt overspoeld door werk, zorgen, alles wat moet - van wie eigenlijk - materie, haast. Het kan makkelijk gebeuren, zeker in onze tijd, waarin zoveel op je af komt, waar je niet om gevraagd hebt, maar wat zich opdringt. Via internet, reclame, je telefoon. De Veertigdagentijd daagt uit om daar over na te denken. Wat zijn nou wezenlijke waarden? Wat wil ik echt? Wat is voor mij de kern? Hoe kan ik in mezelf de stilte laten groeien? Waar vind ik ruimte? En zo kun je in jezelf plaats maken voor God, God laten wonen.

Er was nog een lezing vanmorgen, die ons doet vooruitlopen op de Goede Week die gaat komen. In de lezing van Jesaja en in de psalm hoorden we wat Jezus te wachten staat, waar hij doorheen moet gaan: pijn, angst, zich verlaten voelen, ook door God. Zelfs door zijn God. Hoe eenzaam moet hij zich hebben gevoeld.

Mogen wij ruimte maken in onszelf, in dit godshuis om de komende week daar doorheen te gaan met elkaar, een indringende weg, naar Pasen toe.

We gaan daar ook over zingen: Alles wat over ons geschreven is, gaat gij volbrengen deze laatste dagen....

Lidwien Meijer

Zondag 14 april: pater Leo de Jong o.p. in het televisieprogramma "De Verwondering"

Het programma is terug te kijken via deze link:

<https://kro-ncrv.nl/programmas/deverwondering/seizoenen/seizoen-2019/leo-de-jong-kn1705701>

Hieronder een artikel van Annemiek Schrijver over het interview met pater Leo de Jong o.p.

Annemiek Schrijver, over Leo Raph. A. de Jong o.p. (NCRV-gids, 12-4-2019.)

Onlangs mocht ik Willemijn Dicke ontvangen in de boshut van de Verwondering. Willemijn schreef een boek over haar spirituele zoektocht: De sjamaan en ik. Gaandeweg verandert ze van een atheïst die alles zeker weet in een verwonderd mens dat openstaat voor het Mysterie. Tijdens haar queeste komen veel goeroes voorbij: zenboeddhisten, sjamanen, handopleggers, swami's en een Dominicaanse priester. Deze priester helpt haar de wondere wereld van de mystiek te kennen. Maar op een gegeven moment spreekt hij haar ook ernstig toe:

'Nu ga ik iets zeggen wat jij niet zo leuk zult vinden, Willemijn. Om bij het water te geraken is het noodzakelijk dat je je toewijdt aan een van die putten. Je moet één zo'n put grondig verkennen – en het maakt niet zoveel uit welke put dat is. Wat jij de afgelopen tijd hebt gedaan is van de ene naar de andere put hopen voordat je de onderaardse rivier hebt bereikt.'

Ik raak nieuwsgierig naar die priester. Wie is deze man? Het blijkt te gaan om Leo Raph. A. de Jong (1932). Onlangs schreef ik hier in de gids al over hem, in de hoop dat ook hij onze gast zou willen zijn:

‘Toen hij nog een jongeman was raakte hij in een ernstige crisis: al zijn zekerheden over dogma’s, geloof, kerk en priesterschap sneuvelde. Schoonheid, ontroering, barmhartigheid, liefde, vergeving, de leegte na iemands laatste levensadem, dit alles bleek te groot voor leerstellingen. Hij begreep dat we ervaringen waar geen woorden voor zijn enkel maar eenvoudig moeten liefhebben. Zo ontdekte hij God voorbij alle namen: ‘onnoembaar Gij.’

Wat een boeiende ontwikkeling kan een mens vanuit de leegte doormaken. Ik zie zo uit naar deze man. Tot mijn vreugde gaat priester Leo de Jong in op onze uitnodiging: op de zondag van Palmzondag zal hij mijn gast in de Verwondering zijn.

Zelf vindt hij dat “ie iets te streng geweest is voor zijn zoekende pupil Willemijn”. Want het geloof van deze priester is allesbehalve vastgeroest en dichtgespijkerd. Sterker nog, Leo kwam er in de loop van zijn leven achter dat we bij het loslaten van zekerheden niet te pletter vallen maar juist leren vliegen.

Toen hij tijdens zijn geloofscrisis in de jaren zeventig zijn jeugdige overtuigingen moest loslaten was er nog heel weinig bekend van mystici als Johannes van het Kruis (16e eeuw) en Meister Eckhart (13e eeuw). Pas toen er van deze wijzen boeken verschenen kwam de priester erachter dat in de ‘crisis’, in het niet-weten juist barmhartigheid huist. God bleek veel groter en ruimer dan de meeste mensen ooit voor mogelijk houden.

Van Meister Eckhart leerde Leo ook vrijmoedigheid. Zo bedacht hij 'Mystiek op Straatniveau', want hij wil ook mensen buiten de officiële kerken bereiken die behoefte voelen om zich nader te bezinnen op de bronnen van elke godsdienst. Wat die mystiek nu precies is? Onlangs schreef priester de Jong een brief aan die eeuwenoude meester Eckhart waarin veel verduidelijkt wordt. Een fragment:

“Vaak werd en wordt de mystiek gekoppeld aan het ontvangen van grootse spirituele ervaringen. Niks mis mee, maar ik ben te rationeel geworden om nog gevoelig te zijn voor sterke Godservaringen. Tot mijn vreugde bemerkte ik die zelfde rationale inslag in uw werken. Zelfs vermoed ik, dat u nogal kritisch keek naar al die grandioze ervaringen, want in een preek zei u: ‘Pas op, dat je niet van God houdt, zoals je van een koe houdt. Want daar houd je van, omdat zij je melk en een huid geeft!’ Zo wees u de weg naar: ‘Liefde zonder waarom’, dus naar de basis van ware liefde. En ik moest grinniken, toen ik uw milde en bevrijdende opmerking las: ‘Doe maar niet zo je best om God te beminnen, want dat blijft toch maar menselijk gepruts. Ga er liever bij zitten, maak je leeg en geef je over.

Laat God jou maar beminnen, want dat kan Hij onvergetelijk veel beter dan jij dat kunt.’ En u vond nog een boeiende naam voor deze grondhouding uit: u noemde het ‘de wegloze weg’. Mag ik zeggen, dat ik dit een geweldig bevrijdende opmerking vond?! En geinig bovendien.’

Wat een opluchting om deze mystieke priester Leo te horen en samen met hem die ‘wegloze weg’ te gaan. Hij kan zich volledig vinden in de beroemde dagsluiting van Gerard Reve:

*Eigenlijk geloof ik niets,
en twijfel ik aan alles, zelfs aan U.
Maar soms, wanneer ik denk dat Gij waarachtig leeft,
dan denk ik, dat Gij liefde zijt, en eenzaam,
en dat, in dezelfde wanhoop, Gij mij zoekt
zoals ik U.*

Zaterdag was er op het Steiger een Byzantijnse vesperdienst hieronder de preek die pater Leo de Jong o.p. heeft gehouden.

(C) Palmzondag, 14 april 2019.

Lezingen: Eerste boek van de koningen, 1.

Johannes 12, 12-19.

Er was eens een koning en zijn naam was David. Hij had veel betekend voor het volk van de Joden, maar nu was hij oud en dementerend. Hij zat in zijn koninklijke stoel te suffen, terwijl rondom hem het koninkrijk kraakte in zijn voegen. Want een van zijn zonen, Adonia, zwoer tegen hem samen. Hij benoemde zichzelf tot koning en verzamelde aanhangers en troepen. Hij greep naar de macht.

Onder dringende oproep van zijn vrouw Batseba kwam David nog eenmaal in actie. Hij deed wat hij beloofd had en benoemde Salomo, de zoon van Batseba, tot koning. Hij liet hem zalven, deed een officiële mededeling uitgaan en liet Salomo plaats nemen op zijn eigen oude lastdier en door de stad rijden. De gewone mensen begrepen het teken: kiezen jullie voor iemand die de macht probeert te grijpen, of iemand, die in zijn naam het ideaal van sjaloom, van vrede draagt? En het volk koos massaal voor de vrede-vorst: *“hosanna, de zoon van David”*. *“Ze speelden op fluiten en gaven uitbundig uiting aan hun vreugde, zodat de grond dreunde van het rumoer”*. (1 Koningen, 1, 40.)

Duizend jaar later plaatste Jezus het volk voor dezelfde vraag: kies je voor macht, geweld en egoïsme; of voor vrede en barmhartige gerechtigheid? Ook hij werd gezalfd, door een anonieme vrouw. Ook hij reed daarop Jerusalem binnen op een ezel, een doodgewoon lastdier, en niet op een paard, een strijdros, precies zoals koning Salomo dat deed. Het volk begreep onmiddellijk de vraag: voor wie kiezen jullie? Kiezen jullie voor de weg van radicale vrede en voor Gods regering van ontwapenende dienstbaarheid.? Of kiezen jullie voor de weg van de machthebbers? De mensen in de straat kenden het verhaal uit hun heilige boeken. Ook zij juichten de nieuwe vredesman toe en versierden de straten, waar hij door trok. *“Hosanna, de zoon van David”*.

Maar dit is meer dan genoeg voor de machthebbers, die aanvoelden, dat zij nu in hun machtspositie bedreigd werden. Binnen een week zullen zij terugslaan. Want *“het is beter dat één mens sterft, dan dat het gehele volk verloren gaat”*. Macht tegenover kwetsbare barmhartigheid. De macht wint en het wordt Goede Vrijdag en de afschuwelijk pijnlijke dood aan een kruis.

Toch zal de Eeuwige zijn belofte trouw blijven: *“Deze is mijn welbeminde zoon. Luister naar hem”*. En het zal na de dood toch de Paasmorgen van nieuw leven worden. Gods vredeswoord zal overwinnen op het eind, toen en nu.

Leo Raph. A. de Jong o.p.

Donderdag 25 april: soepgroep in de wissel

Elke laatste donderdag van de maand organiseert inloophuis De Wissel de Soepgroep. De Soepgroep is een samenzijn waarop Schiedammers gezamenlijk een kop soep eten en waarbij aansluitend actuele maatschappelijke thema's aan bod komen. Met dit initiatief wil De Wissel Schiedammers op een ongedwongen manier dichterbij elkaar brengen.

Plaats: de Wissel, Broersveld 123b Schiedam

Tijd: aanvang ca. 17.00 uur met vers bereide soep en een (belegde) boterham, aansluitend een geleid gesprek met koffie of thee (tot ca. 19.30 uur)

Kosten: om de onkosten te dekken wordt er een vrijwillige bijdrage (indicatie € 3,--) gevraagd

Aanmelden: bij mevrouw W. van der Haagen, tel 010-4703402

Maandag 6 mei: sirenedienst De Wissel

Elke eerste maandag van de maand, om 12.00 uur, worden de sirenes getest. Direct daarna begint in inloophuis De Wissel de Sirenedienst, een kort middaggebed waarin we stilstaan bij alles wat onze wereld bedreigt maar ook bij wat hoop geeft op vrede en samenwerking!

De Sirenedienst zal worden geleid door Paul van Mansum, voorzitter van De Wissel.

Plaats: Inloophuis de Wissel, Broersveld 123b of via ingang Baan 40

Tijd: de bijeenkomst start om 12.00 uur precies en duurt ca. 20 minuten.

Na afloop koffie en gelegenheid tot napraten.